

Sygn. akt VI U 3428/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania **B. S.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 8 października 2013 r. znak: (...)

w sprawie: **B. S.**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej B. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 31 lipca 2013 r. do dnia 31 lipca 2015 r.;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 j.t.), odmówił przyznania ubezpieczonej B. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS nie ustaliła niezdolności ubezpieczonej do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona, która wniosła o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, iż jej aktualny stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. S. posiada wyuczony zawód technik ekonomista. Ostatnio pracowała jako pracownik produkcji – (...)

W dniu 31 lipca 2013 roku ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona posiada wymagany okres ubezpieczenia. Organ rentowy poddał ją badaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS, który uznał ubezpieczoną za osobę częściowo niezdolną do pracy. Po rozpoznaniu przez Komisję Lekarską ZUS zarzutu wadliwości tego orzeczenia, Komisja ta orzeczeniem z dnia 03.10.2013r. uznała ubezpieczoną za osobę zdolną do pracy.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania powyższych orzeczeń Sąd dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych: pulmonologa, kardiologa, okulisty, specjalisty medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanej w dniu 22 kwietnia 2014 roku opinii rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia:

- przewlekłą obturacyjną chorobę płuc z zaburzeniami obturacji umiarkowanie ciężkiego stopnia;
- obturacyjny bezdech senny – postać łagodną, leczoną aparatem CPAP;
- nadciśnienie tętnicze w wywiadzie;
- otyłość.

Zdaniem biegłych lekarzy sądowych stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją obecnie okresowo częściowo niezdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez nią kwalifikacji. Częściową niezdolność do pracy stwierdzono od dnia 13 kwietnia 2013 r. (data wpłynięcia wniosku) na okres dwóch lat tj. do kwietnia 2015 r.

Tym samym, biegli podzielili stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS, natomiast zakwestionowali orzeczenie wydane przez komisję lekarską ZUS. Podstawą wydanej opinii sądowno-lekarskiej była ta sama dokumentacja medyczna, jaką dysponował pozwany organ rentowy w toku prowadzonego postępowania orzeczniczego.

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych pozwany organ rentowy w dniu 2 czerwca 2014 r. złożył pismo procesowe, w którym poinformował, iż nie wnosi do niej zastrzeżeń medycznych.

Na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2014 r. pozwany organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 2 lat od prawidłowego dnia złożenia wniosku, to jest od 31 lipca 2013 r.

- dowód; opinia biegłych k. 13-14v akt sądowych

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt. 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w myśl art. 57 ust. 1 pkt. 2 uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie między innymi pięć lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Pięcioletni okres winien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.(art. 58 ust. 1 i 2 w/w ustawy).

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 w/w ustawy). Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienianej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej w odniesieniu do jej możliwości zawodowych. Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, a ponadto wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, przy czym na uwagę zasługuje, iż pozwany organ rentowy po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych nie zgłosił do niej zastrzeżeń, a na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2014 r. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 2 lat od dnia prawidłowego złożenia wniosku, to jest od 31 lipca 2013 r.

W tej sytuacji Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie powódki zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonej na okres dwóch lat prawo do świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy, począwszy od daty złożenia przez nią wniosku.

W pkt. II wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy emerytalno - rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczona uzyskała prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować, a jedynie sama odmienna ocena stanu jej zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W opinii biegli ustalili, iż przyczyną stwierdzonej przez nich częściowej niezdolności ubezpieczonej do pracy jest stan jej układu oddechowego, który znany był lekarskim organom orzeczniczym ZUS. Schorzenia związane z układem oddechowym ubezpieczonej miały bowiem decydujące znaczenie przy ustaleniu orzeczonej przez biegłych

niezdolności do pracy. W tej sytuacji organ rentowy ponosi odpowiedzialność za wadliwe orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, na podstawie którego została wydana zaskarżona decyzja.

Na oryginale właściwy podpis.